

MUTANT CHRONICLES

TRAPPED IN VOID

Během tažení známého jako Velká bitva o Dembovsku zaútočila flotila Kartelu na asteroid Planck, který byl zdejší hlavní základnou Apoštola Semaie. Byla však zaskočena Istí flotily Černé legie a téměř odsouzena k porážce. Velitel vlajkové lodi Kartelu, bitevní lodi třídy Triumph *Horatius*, major Michael Argent se rozhodl zasadit Černé legii alespoň jeden bolestivý úder. Nastavil loď na kolizní kurz se samotným asteroidem, aby tak zničil projektor velkého teleportačního paprsku směřujícího na Dembovsku. Nechtěl do asteroidu narazit, chtěl těsně před dopadem otevřít trhlinu do Prázdnoty a uniknout tak jisté zkáze. To se mu podařilo, ovšem energie paprsku poškodila parabolu Harrisonova pohonu...

1. den: *Horatius* se objevil v Prázdnotě, přesně podle očekávání. Nicméně teleportační paprsek přetížil mnohé palubní systémy. Na mnoha místech došlo k větším či menším explozím, výpadkům elektřiny a dalších podpůrných systémů, jako gravitace, filtrování vzduchu a vody a senzorů. Na některých palubách vznikly mohutné požáry, na jiných zas unikal vzduch díky protrženému trupu. Mnoho členů posádky uhořelo či bylo vysáto do Prázdnoty, nebo jen roztrháno explozemi. První hlášení, které Argent dostal, mluvilo o 324 mrtvých a 412 zraněných. Jen 264 členů posádky přežilo bez úhony. Nejhorší zprávou ale byl fakt, že parabola Harrisonova pohonu je mimo provoz. Byla poškozena energetickým přepětím...

3. den: Loď je v Prázdnotě už tři dny, což zatím není nic neobvyklého. Argent svolal poradu důstojníků a rozdělil instrukce. Je nutné postarat se o všechny zraněné, ale hlavně stabilizovat trup lodi. Opravářské týmy, pod vedením poručíka Thomase Johnsona, šéfa lodních inženýrů původem z Kybertroniku, se ihned daly do nejnutnějších oprav. Sekce s protrženým trupem byly izolovány neprodyšnými dveřmi, gravitace byla obnovena, všechny požáry uhašeny centrálním hasícím systémem, výrobky vzduchu a čističky vody byly zprovozněny. Poručík Lukas Bauer, šéf lékařů původem z Bauhausu, se zase postaral o raněné. Palubní ošetřovny byly doslova nacpané k prasknutí. Naštěstí lékařských zásob bylo na palubě dostatek.

5. den: Loď byla opravena do té míry, že už nedocházelo k žádným dalším poškozením. Téměř polovina systémů sice stále nefunguje, ale jsou to jen sekundární systémy. Stále je ale nutné opravit protržený trup a vrátit vzduch do zasažených sekcí, protože v nich se nachází další systémy, které čekají na opravu. Michael Argent nařídil vysílat nouzové volání na všech frekvencích. Je totiž pravděpodobné, že okolo lodi budou prolétat jiné lidské lodě, které zrovna cestují díky Harrisonovu pohonu.

9. den: Na volání nikdo neodpovídá. Posádka se musí připravit na to, že v Prázdnotě nějakou chvíli pobude. Podporučík Jake Wilson, původem z Kapitoly, si vzal na starost inventuru lodních zásob. Potraviny a voda vydrží na půl roku, pokud se bude šetřit.

16. den: Thomas Johnson svolal své opravářské týmy. Tentokrát se musí vydat ve skafandrech mimo loď a zacelit protržený trup a případně zkontrolovat parabolu. Argent však Johnsona varuje: pokud je mu známo, ještě nikdo nikdy neopustil loď ve chvíli, kdy byla v Prázdnotě. Je vysoce pravděpodobné, že Prázdnota bude mít na posádku zcela jiný vliv, než vesmír. Johnson však namítá, že tohle je jediná šance, jak se od sud dostat. Opravářské týmy vychází ve skafandrech ven a pomocí magnetických bot chodí po trupu a zacelují vytržené díry. Pro všechny případy ale Johnson nařídil, aby se týmy po určité době střídaly.

29. den: Všechny průrvy na trupu byly zaceleny, členové opravářských týmů se zdají být v pořádku. Nicméně byly vyčerpány všechny lodní zásoby náhradních dílů, takže případné další protržení trupu už nepůjde opravit. Johnson podal Argentovi zprávu, že parabola je poměrně těžce poškozena a není možné ji nijak opravit. Alespoň ale byly zpřístupněny všechny lodní sekce a paluby a tak se může pokračovat ve vnitřních opravách.

35. den: Několik členů opravářských týmů, které vyšly mimo loď, se začíná chovat divně. Mají jisté halucinace, iluze a jsou paranoidní. Několik jich spáchalo sebevraždu, jiní se o to neúspěšně pokusili. Další dokonce začali ohrožovat své okolí, poškodili několik systémů a zranili několik kolegů. Poručík Sonya Newburyová, šéfka lodní bezpečnosti původem z Imperiálu, vyhlásila nejnižší stupeň bojové pohotovosti. Všichni opraváři byli uvězněni do lodních žalářů, kde budou pozorováni lékařským personálem. Lukas Bauer si to vzal na starost.

42. den: Bauer využil všech lékařských postupů a přístrojů, ale nemohl najít žádné vysvětlení jejich šílenství. Lodní psychologové potvrdili, že je tu možnost zasažení Temnotou. V tom případě doporučují držet

postižené pod zámkem, dokud se situace nějak neuklidní. Šéf inženýrů, Johnson, je v pořádku, protože jeho tělo má kybernetické implantáty a používá drogu XLR8 Mk.II, která potlačuje efekty kouzel a tím pádem i Temnoty.

56. den: Po celé palubě lodi se ozvalo poplašné houkání. Kdosi prolomil bezpečnost v lodních žalářích. Na místo je ihned vyslán bezpečnostní tým. Stráže byly nalezeny mrtvé, zastřeleny tlumenou pistolí. Přímo u žalářů je pak dopaden jeden člen posádky, plavčík Gordon Wellington původem z Imperiálu. V ruce svírá tlumenou pistolí a právě přebíjí zásobník. Už se mu podařilo chladnokrevně popravít čtyři ze zajatých opravářů. Poručík Sonya Newburyová Gorgona ihned odzbrojila a zatkla. Muž je ihned vyslýchán v oddělené cele. Po nějaké době z něj vypadává, že je tajným agentem Bratrstva. Je to Velký exorcista, který byl na loď *Horatius* tajně převelen, aby pátral po skrytých Kacířích a tak podobně. Jakmile se dozvěděl, že několik opravářů zešílelo následkem vystavení Prázdnotě, rozhodl se je okamžitě zabít, aby zabránil šíření Černé symetrie. Newburyová ho však přesvědčuje, že loď ty opraváře potřebuje. Bez nich se odsud zřejmě nikdy nedostane. Ale Wellington si nedá říct a zůstává proto stále uvězněn.

73. den: Zdá se, že se efekt Temnoty prokazuje i u dalších členů posádky. Někteří z nich mají hrůzostrašné halucinace, navíc zcela najednou přestaly fungovat některé lodní systémy. Nikdo si to nedokáže vysvětlit. Argent si myslí, že je to příliš dlouhým pobytem lodě v Prázdnotě. Moc dobře také ví, že jedinou záchranou je Wellington. Je to Velký exorcista, takže jeho specializací je Umění Exorcismu, díky kterému může snadno vykořenit Temnotu z osob i elektroniky. Nařizuje proto, aby byl propuštěn. Wellington se dává ihned do práce. Pomocí kouzel vymýtil Temnotu ze všech postižených, i z techniky. Ovšem vymýcení posedlosti v opravářích bude prý mnohem složitější, protože ti byli mimo palubu lodě a byli tak vystaveni nejsilnějšímu vlivu Temnoty.

84. den: Palubní senzory, které již byly plně opraveny, zachytily něco zvláštního – objekt. Byl poměrně blízko a tak se k němu *Horatius* ihned vydal, se zbraněmi připravenými. Argent nechťel nic riskovat. Může se jednat o záchranou loď, nebo o loď Černé legie.

99. den: *Horatius* se přiblížil k onomu objektu na vizuální dosah. Ukazuje se, že je to lidská loď, ovšem specifikací, které v současnosti neexistují. Argent sestavil průzkumný tým a vyslal k oné lodi jeden transportní raketoplán. Raketoplán opatrně přiletěl k lodi, zatímco ji osvětloval reflektorem. Zdála se být opuštěná, všechno osvětlení bylo mimo provoz. Raketoplán přistál v hlavním hangáru, jehož dveře byly otevřené.

Velitelem průzkumného týmu je poručík Haruko Wakatsukiová, šéfka lodních vědců, původem z Mishimy. Dalšími členy týmu jsou podporučík Jake Wilson, mladší podporučík James Letterman původem z Imperiálu a pět dalších lidí, většinou to jsou technici. Z raketoplánu vystoupili ve skafandrech, protože v hangáru nebyl vzduch a dokonce ani gravitace. Letterman prohlédl ovládací konzole počítačů a zjistil, že jsou velmi pokročilé technologie, nicméně se zdály velmi staré. Za pár minut dostal informace o palubách lodi a rozmístění všech systémů. Ukázalo se, že výrobky kyslíku nefungují, stejně jako gravitace, recyklace vody a většina dalších lodních systémů.

Bylo nepravděpodobné, že na palubě je někdo živý. Výsadek je však přesto opatrný a připravuje zbraně. Prohledává palubu po palubě. Přitom je nalezeno několik lidských mrtvol, jak se volně vznášely chodbami. Byly dokonale konzervované vakuem. Měly na sobě kapitolské uniformy, nicméně takový design se dnes nepoužívá. Z nápisů bylo patrné, že tato loď se jmenuje *USS Explorer*. Wilson vysvětluje, že označení „USS“ používaly kapitolské lodě během Zlatého věku. Teprve potom přešly na dnešní „CSS“.

Takže *USS Explorer* se v Prázdnotě musí nacházet u více než tisíc let. Wakatsukiová nařizuje prozkoumat můstek a všechny lodní deníky. Z deníků vyšlo najevo, že *USS Explorer* byla loď testující nově objevený Harrisonův pohon. Během Zlatého věku korporace testovaly Harrisonův pohon velmi často a měly mnoho nepovedených pokusů. Mnoho lodí se vrátilo na zcela jiné souřadnice, mnoho lodí bylo zničeno a mnoho se jich také nikdy nevrátilo. Tohle je jeden z těch případů.

Je velkým štěstím, že na palubě ještě vůbec fungují nějaké systémy, i když většinou to byly jen sekundární systémy. Prázdnota loď dobře konzervovala, takže všechny zásoby potravin i vody byly jako čerstvé, ve skladech. Wakatsukiová přikazuje pár členům týmu, aby začaly přenášet všechny užitečné věci na palubu raketoplánu. Je také důležité sehnat lékařské zásoby a náhradní díly, i když většina z nich bude stejně nekompatibilní.

Pak Letterman našel jádro hlavního počítače. Co bylo překvapující byl fakt, že bylo stále aktivní, i když v jakémsi úsporném režimu. Bohužel, ovládací terminál byl tak technicky vyspělý, že na něj Letterman nestačil. Bude sem muset přiletět tým techniků a hlavně Thomas Johnson. Po několika hodinách se výsadek vrací do raketoplánu a odlétá zpět na *Horatius*.

112. den: Pokračují opravy lodi *Horatius*. Náhradní díly dovezené z *USS Explorer* velmi usnadnily práci. Komandér Otto Giraud, původem z Bauhausu, navrhuje, aby byl prozkoumán ten lodní počítač a také zjištěny informace ohledně Harrisonovu pohonu. Tým techniků musí najít způsob, jak přesunout parabolu na palubu *Horatia*.

Proto palubu znovu opouští raketoplán s technickými týmy vedenými Thomasem Johnsonem. Johnson prozkoumává počítačové jádro na můstku lodi a zjišťuje, že je to umělá inteligence, přesněji typ Myslícího stroje ze Zlatého věku. Protože umělé inteligence používané Kybertronicem jsou postaveny částečně na technologii z dob Zlatého věku, je Johnson schopen ho zprovoznit.

To se mu za pár hodin také povedlo. Počítač naběhl a Johnson mu přikázal, aby obnovil všechny primární palubní systémy. Počítač to ihned provedl a celá loď ožila – začala fungovat gravitace, osvětlení, výrobničky vzduchu a recyklátory vody. Dokonce naskočily i motory. Ovšem Harrisonův pohon byl poškozen, zřejmě důsledek prastarého nepovedeného pokusu.

Průzkumné týmy nyní mohly konečně prohledat celou loď. Našly další zásoby proviantu, léčiv a náhradních dílů. Objevily také opravářské nářadí z dob Zlatého věku, dokonce několik palubních opravářských robotů. Ti byli aktivováni a ihned se pustili do dodatečných oprav. Johnson potvrzuje, že loď je nyní zcela bezpečná a pod kontrolou. Mohou sem nyní létat další raketoplány a odvážet odsud další a další zásoby.

132. den: Johnson a jeho tým opravářů byl znovu na palubě lodi *USS Explorer* a prozkoumával veškeré lodní záznamy. Johnson prozkoumával hlavně zbytek lodních deníků, které byly nahrány v paměti počítače. Zvláštní bylo, že od určitého data všechny záznamy chyběly. Byly vymazány.

Johnson se ptá počítače, aby toto vysvětlil. Ale počítač oznamuje, že jeho paměťové obvody byly nenávratně poškozeny, takže si na žádný incident nepamatuje. Johnson ale ví, že to není pravda. Sám prozkoumával hardware počítače – nebyl nijak poškozen. Vypadalo to, jako by se počítač sám přepnul do úsporného režimu.

Pokud Johnson nemůže do záznamů přes interface, bude se k nim muset dostat násilnější cestou. Rozmontovává počítačové jádro, aby se dostal k paměťovým okruhům. Všechny data stahuje do přenosného počítače, který našel na palubě. Ale zdá se, že počítač se cítí ohrožen. Nejprve bez varování vypnul osvětlení na můstku, takže Johnsonovi práci trochu zkomplikoval. Ale to mu nijak nevadilo a tak počítač přitvrdil. Uzamknul dveře z můstku – a začal vyčerpávat vzduch.

Johnson ví, že nemá moc času. Tenhle počítač má zřejmě nějaký obranný mechanismus, který se právě spustil. Dodělal stahování dat a snažil se utéct, ale marně. Dveře byly příliš pevné. Naštěstí z můstku vedl ventilační otvor, kterým se vzduch odčerpával. Johnson ho otevřel a vsoukal se dovnitř. Plazil se šachtou několik desítek metrů, až vylezl na druhé straně dveří.

Tam ho už čekal zbytek týmu. Lodní interkom prý přestal fungovat a dveře na všech palubách se uzamkly. Taktéž se na některých místech odčerpává kyslík a nefunguje gravitace. Je jasné, že jde do tuhého. Počítač se rozhodl, že vetřelce jednoduše zabije. Naštěstí má tým s sebou několik autogenů, takže se skrz mnohé dveře snadno dostává, ale hodně ho to zdržuje.

Do hangáru s raketoplánem dobíhá právě ve chvíli, kdy je všechen vzduch téměř vysát. Technici vbíhají do své malé lodi a zavírají za sebou dveře. Ovšem totéž udělal i počítač – zavřel dveře hangáru. Nechce dovolit, aby raketoplán opustil palubu. Johnson ale neváhá ani chvíli. Kontaktuje *Horatius* a přikazuje mu, aby vystřelil jedno torpédo na dveře hangáru.

Torpédo je vypáleno a dveře prorženy. Raketoplán rychle vylétá pryč a bezpečně se vrací na *Horatius*. Johnson podává kompletní zprávu. Má také mnoho dat z počítače, které nyní musí dekodovat, aby pochopil jejich obsah. To bude trvat nějakou dobu.

150. den: Gordon Wellington došel k závěru, že počítač na palubě *USS Explorer* je zasažen Černou symetrií. Je to jediné vysvětlení jeho reakcí. Chová se stejně, jako všechny Myslící stroje během Věku katastrof. Ostatně, aby vydržel v Prázdnosti tak dlouho nezasažen Temnotou je velmi nepravděpodobné. Wellington proto radí, aby byl počítač pokud možno deaktivován, nebo zničen. Dřív, než se stane nějaké neštěstí. Ale Argent počítač zatím nechce vypínat. Ne, dokud tu bude možnost, že by jim mohl nějak pomoci dostat se odsud.

168. den: Johnson konečně dekodoval všechny záznamy z lodní databáze. Odhalil tak celou pravdu o lodi. V roce 2495 (Kristova letopočtu) byla vyslána loď *USS Explorer*, aby zahájila testování jednoho zkušebního prototypu Harrisonova pohonu. Ovšem ihned poté, co vzlétla do Prázdnosti, se parabola přetížila a

mnohé její systémy byly spáleny. Posádka se dlouho snažila systém opravit, ale v podstatě ani nevěděla, kde a v čem je chyba. Neztrácela ale naději a pokoušela se systém opravit několik měsíců. Ovšem během té doby se u mnoha členů posádky začalo objevovat šílenství. Posádka byla paranoidní a měla halucinace. Brzy se členové začali mezi sebou zabíjet. Ti, kteří zatím byli při smyslech, se zabarikádovávali v jedné části lodi a aktivovali bezpečnostní roboty.

Roboti ihned začali s eliminací šílenců, podporování hlavním počítačem, který z obsazených sekcí odčerpával vzduch. Když byla hrozba zažehnána, ukázalo se, že se na palubě začaly objevovat různé anomálie. Byly to nevysvětlitelné poruchy systémů. Nejprve to zasáhlo podpůrné systémy, ale potom i samotné Myslící stroje.

Defenzivní roboti se obrátili i proti zbylé posádce a začali ji masakrovat. Došlo k bitvě, během které byla většina robotů zničena, ale pak vyšlo najevo, že samotný hlavní řídicí počítač je neovladatelný a chce posádku zabít. To on proti posádce poštvá roboty a převzal plnou kontrolu nad všemi lodními systémy. Nejprve deaktivoval gravitaci, potom výrobky vzduchu. Všechny členy posádky, které mohl, vysál ven z lodi, do Prázdnoty. Během velmi krátké doby tak na palubě nezbyl nikdo živý. Počítač se poté přepnul do úsporného režimu, ve kterém zůstal po dlouhá staletí.

Nyní je ale počítač opět aktivován a jeho dávný cíl zůstal nezměněn – zabít všechny živé tvory na palubě své lodi. Ale Johnson mezi záznamy také našel jisté zmínky o podrobných plánech konstrukce Harrisonova pohonu. Tyto plány jsou pravděpodobně stále někde v paměti počítače.

173. den: Byla svolána porada. Argent a Otto Giraud vědí, že *USS Explorer* je jediná šance, jak se dostat z Prázdnoty. Ale Wellington varuje, že nechávat ten šílený počítač aktivní je velmi nebezpečné. Navrhuje, aby byl *USS Explorer* rozstřílen torpédometry. Jeho varování ale není bráno vážně. Argent a Giraud připravují plány na další výsadek, tentokrát s cílem zjistit více o Harrisonově pohonu a jeho konstrukčních plánech.

190. den: Dnes měl být vyslán raketoplán, ale stalo se něco neočekávatelného. *USS Explorer* bez sebe-menšího varování zahájil palbu ze všech palubních zbraní. Byly to výkonné částicové kanony. *Horatius* utrpěl vážná poškození celého pravoboku. Argent vyhláší bojovou pohotovost a všichni muži jdou na svá místa. Loď opětuje palbu z torpédometů, ale nepřátelská loď provádí úhybné manévry. Přibližuje se blíž.

To je alespoň šance pro *Horatius* vystřelit z děl a raketometů. *USS Explorer* dostal několik těžkých zásahů, ale stačil při tom zahájit mohutnou palbu z částicových kanonů. Trup lodi Kartelu byl zdevastován a nepřátelská loď se vzdálila pryč, aby se mohla otočit k dalšímu náletu.

USS Explorer je technologicky dokonalejší, takže má velkou šanci, že *Horatius* zničí. Johnson má jediné možné řešení – vezme s sebou ozbrojený tým a poletí na palubu nepřátelské lodi v malém raketoplánu. Přistane v rozstříleném hangáru a manuálně deaktivuje hlavní počítač. Jedině Johnson má totiž implantován kybernetický mozek a spojovací porty, takže se může plně připojit k systémům lodi. Argent dává povolení k odletu.

Praporčík Paolo Steiner z Bauhausu, podpraporčík Elizabeth Bergmannová také z Bauhausu a mladší podpraporčík Okakura Fukuda z Mishimy se vyzbrojují těmi nejlepšími zbraněmi a oblékají si ta nejlepší brnění, jaké jsou na palubě k dispozici. Pod vedením Johnsona pak opouštějí palubu a letí vstříc nepřátelské lodi. Loď sice ihned zahajuje palbu, ale raketoplán dobře manévruje a výstřelům uhýbá. Přistává v hangáru a tým ve skafandrech vystupuje ven.

Ihned je přepaden palubními bezpečnostními roboty, kteří zahajují palbu, ale po krátkém boji jsou eliminováni. Tým nekompromisně postupuje na můstek a nenechává se zdržet žádnými překážkami a pastmi, které mu hlavní počítač dal do cesty.

Tým se nakonec úspěšně prostřílí až na můstek a Johnson se ihned propojuje s počítačem. Software může nyní ovládat a měnit pouhými myšlenkami, takže s hlavním počítačem může dobře bojovat. Po několika dlouhých minutách se Johnson naboural do hlavního programu. Steiner, Bergmannová a Fukuda zatím brání vchod na můstek před přívaly šílených bezpečnostních robotů.

Za několik chvil je počítač úspěšně deaktivován a Johnson se odpojuje. Roboti mají však vlastní inteligenci a tak stále pokračují v boji. Během přestřelky je vážně zraněn Steiner. Tým ho chce vzít na palubu raketoplánu, ale velmi by ho zdržoval. V chodbách se stále víc a víc robotů a pokud se tým nějak zpozdí, bude zničen. Steiner je odhodlán zůstat a střilet, dokud mu bude zbývat munice. Tím alespoň roboty zdrží na dostatečně dlouhou dobu, aby odsud mohl tým bezpečně odletět. Tým tedy nechává raněného Steinera na místě a prchá do hangáru. Raketoplán úspěšně opouští loď, která je nyní zcela nepohyblivá.

201. den: Díky perfektní práci Johnsona byl počítač deaktivován a loď *Horatius* zachráněna. Během boje sice zahynulo mnoho členů posádky, ale nedá se nic dělat. Argent ví, že je nutné nejprve zničit obranné roboty, jinak bude práce na Harrisonově pohonu značně komplikovaná. Proto vybírá nejlepší členy ostrahy a zahajuje jejich výcvik.

221. den: Otto Giraud přináší zlé zprávy: Wellington je nezvěstný. Nikdo ho neviděl už několik dní, což je divné. Ve své kajutě není a ani nebyl hlášen mezi mrtvými během útoku *USS Explorer*. Argent nařizuje prohledat palubu po palubě.

248. den: Během namátkové kontroly palubních systémů bylo nalezeno mrtvé tělo Wellingtona. Bylo ukryté ve větrací šachtě. Wellington byl očividně zavražděn a schován. To je velmi zlé. Wellington byl jediný člen Bratrstva na palubě a jako takový dokázal ovládat Umění. Nyní tu není nikdo, kdo bude chránit posádku před vlivem Temnoty. Je jasné, že vrahem je nějaký Kacíř.

256. den: Několika členům posádky se zjevují různé iluze a halucinace. Všichni jsou podrobně vyšetřeni, ale zdá se, že za to může Temnota.

275. den: Palubní elektronika nepracuje správně. Několik sub-systémů vypovědělo službu. Technici hledají, kde je chyba, ale marně. Je zřejmé, že Temnota začala postihovat i počítače.

286. den: Všem členům posádky se už zdají živé noční můry během celého dne. Jediným členem posádky, který je stále v pořádku, je Johnson. Ale i ten zjišťuje, že jeho zásoba drogy XLR8 Mk.II se tenčí. Jakmile o ní přijde zcela, bude buď zasažen Temnotou, nebo jeho tělo začne odmítat implantáty, což zřejmě skončí smrtí.

297. den: Šílenství posádky nabírá na obrátkách. Někteří jedinci spáchali sebevraždu. Jiní začali zabíjet lidi okolo sebe, nebo poškozovat systémy. Takovíto šílenci museli být buď spoutáni nebo zastřeleni. Všechny zbraně na palubě jsou pod zámkem, z bezpečnostních důvodů.

Poručík Lukas Bauer zjistil, že nejlepší bude, když většina posádky bude držena v ošetřovně, v uměle vyvolaném kómatu. Argent souhlasí a posílá bezpečnostní týmy, aby pochytily ty nejhůře postižené. Ale ti samozřejmě odporují, dochází ke rvačkám a bojům.

318. den: Posádka se rozdělila na dva tábory. Jedni chtějí nechat ty druhé uspat, druzí se brání s přesvědčením, že jsou v pořádku a že naopak ti druzí zešíleli. Argent a jeho muži obsadili můstek, zatímco komandér Giraud a jeho následovníci se zabarikádovali ve strojně.

345. den: Giraud a jeho tým pronikl do skladiště zbraní a vojenského vybavení a ozbrojil své členy. Chce zaútočit na můstek a Argenta a jeho šílence postřílet. Část posádky proto zahájila obléhání můstku, ale Argent měl naštěstí přístup do záložního skladu zbraní. Nebylo jich tu sice tolik a tak ničivé, ale na obranu postačily dobře.

356. den: Boj pokračuje dál. Můstek a část palub byla zatarasena a dveře zapečetěny svářečkami. Nyní došlo na boj o sklad proviantu a zásobárnu vody. Další část posádky chce získat ovládnutí gravitace a podpory života a vypnout tyto systémy na mnoha palubách.

365. den: Boj přiosťruje. Giraud nasadil ničivé zbraně a způsobil tak exploze na všech částech trupu. Dochází k protržení pláště a mnoho členů posádky je vysáto do Prázdnoty. Následuje řetězová reakce výbuchů a mnoho systémů je zničeno.

380. den: Z posádky zůstalo už jen dvacet lidí. Deset jich je na straně Girauda, deset na straně Argenta. Je zřejmé, že obě skupiny jsou silně paranoidní a velmi agresivní.

394. den: Šéfka bezpečnosti Newburyová kontrolovala paluby a pátrala po přítomnosti stoupenců Girauda. Náhle však zahlédla skupinu jakýchsi pohyblivých se objektů ve tmavé části chodby. Posvítila tam, ale nic tam nebylo. Zároveň se z interkomu ozývají další členové posádky, že taktéž zahlédli nějaké neidentifikovatelné pohyblivé objekty. Celkem jich může být padesát.

420. den: Poprvé se stalo to, že ty záhadné objekty napadly posádku. James Letterman se s nimi střetl jako první. Střílel do nich, ale zdálo se, že zbraně na ně nepůsobí. Ty objekty byly vysoké asi jako člověk, avšak jejich tvar byl nestálý. Vypadaly jako trojrozměrné levitující stíny, nebo černé kouřové oblaky. Ale ačkoliv vypadaly nehmotně, byly velmi fyzicky silné. Letterman byl za nějakou chvíli nalezen mrtev – všechny kosti v jeho těle byly rozdrcené a rozlámané, jako by ho něco pevně svíralo ze všech stran.

425. den: Útoky těch stínů, nebo spíše démonů, jsou stále častější. Obě zneprátené části posádky se musí spojit, aby démonům efektivně odolávaly. Zbraně na ně nepůsobí, a tak Giraud rozhodl, že jedinou možností jak se jich zbavit, je vysát je ven z lodi. Posádka proto musí demony nalákat ke tlakovým uzávěrům a ty poté otevřít.

435. den: Několik desítek démonů bylo již úspěšně vysáto, ale stále jich na palubě zbývá dost. Posádka přišla o další dva členy. Šéfka vědců, Haruko Wakatsukiová, má teorii, že ti démoni jsou přirozenými obyvateli Prázdnoty. V Prázdnotě neexistují žádné dimenze, jako rozměr a čas, tudíž ani žádné objekty – ovšem jakmile do Prázdnoty vletí loď, toto pravidlo naruší, protože loď existuje ve čtyřech dimenzích. Loď začne být zdejšími objekty, na který může Duše Temnoty fyzicky reagovat. Touto reakcí jsou právě Stíny Prázdnoty, jak byli démoni pojmenováni. Stačí je ale vysát ven z lodi a opět se tak zjeví v prázdném prostoru, a přirozeně zaniknou, respektive opět splynou s Duší Temnoty. Nikdy předtím však žádná loď Stíny Prázdnoty nezaregistrovala – zřejmě proto, že se zjevují až po určité delší době, co je loď v Prázdnotě.

470. den: Posádka už nemůže déle zůstat v Prázdnotě. Argent nařizuje, aby byl konečně vyslán ten tým na palubu *USS Explorer*. Tým je sestaven a ihned vypraven. Přistává v hangáru lodi a ihned se dostává do boje s obrannými roboty. Tým ale prošel dlouhým výcvikem a má to nejlepší dostupné vybavení. Většina robotů je bez větších obtíží zničena.

Tým se přesunuje na před lodi, kde je umístěn Harrisonův pohon. Část týmu zůstává na lodi a demontuje systém. Druhá část týmu je vně trupu a odmontovává systémy paraboly. Po několika dlouhých hodinách jsou všechny systémy odmontovány, ovšem jakmile se tak stalo, na jednom z monitorů se objevila varovná zpráva. Byla automaticky spuštěna autodestrukce lodi.

Je to zřejmě nějaký pojistný systém zabráňující krádeži testovacího prototypu. Týmy mají jen půl hodiny na to, aby všechny součástky přenesly na palubu raketoplánu a odletěly s nimi na *Horatius*. Čas postupně dochází a týmy ještě nejsou zcela hotovy. Jako poslední běží do hangáru Sonya Newburyová s posledními součástkami, ale je jasné, že to nemůže stihnout.

Tým ji proto musí obětovat a opustit. Raketoplán odlétá Newburyové doslova těsně před očima. Opouští hangár v posledních vteřinách. Poté dochází k výbuchu. Vlna odhodila raketoplán směrem k *Horatiu* a dosti ho poškodila. Ale posádce a součástkám se nic nestalo.

Na palubě *Horatia* jsou součástky analyzovány. Posádka má k dispozici dva poškozené Harrisonovy pohony. Bude muset z nich vybrat fungující součástky a vyrobit z nich jeden funkční pohon. Johnson si ale není příliš jist, že to bude možné.

476. den: Stíny Prázdnoty jsou postupně vysávány ven z lodi, ale tím se objevil velký problém. Každé otevření přetlakové komory má za následek vypuštění drahocenného kyslíku. Ten už nelze nijak nahradit, takže posádka musí Stíny lákat pokud možno do jednoho místa, a odsud je pak všechny vysát. Tím se ušetří spousta vzduchu.

485. den: Posádka konečně sestavila Harrisonův pohon, za pomoci součástek z *USS Explorer*. Jenomže tyto součástky mají příliš odlišnou konstrukci a tak nikdo neví, jak pohon zapojit a zprovoznit. Johnson sice zná současný Harrisonův pohon, ale ten z dob Zlatého věku byl přeci jen odlišný. Navíc se jednalo o očividně nefunkční testovací prototyp.

490. den: Někdo sabotoval Harrisonův pohon. Ostraha nalezla systémy poškozené. Giraud je prohlíží a zjišťuje, že byly poškozeny profesionálním způsobem. Musel to provést nějaký zkušený technik. Jediným technikem na palubě je právě Johnson, navíc on jediný se vyzná v tom pohonu.

Je vyhlášen poplach. Johnson se kdesi skrývá a musí být nalezen a uvězněn. Je to jediný člověk, který odsud může *Horatius* dostat. Posádka se ozbrojuje a prohledává celou loď. Johnson je nalezen ve strojovně, ozbrojen a oblečen v brnění. Je odhodlán přetížít lodní systémy a vyvolat tak zničující explozi.

Dochází k přestřelce, během které Johnson zabije Jaka Wilsona a pár dalších mužů. Nakonec je ale zasažen a vážně zraněn. Johnson se z posledních sil přesunuje k terminálu a propojuje se s lodním počítačem. Ostatní členové posádky k němu spěchají, aby mu zabránili v jakékoliv akci.

Johnson vysvětluje, že celá tahle loď a celá její posádka je už příliš ovlivněna Temnotou a musí být zničena. Za žádných okolností se nemůže vrátit do vesmíru. Přiznává také, že zabil Gordona Wellingtona, protože prý pro posádku představoval nebezpečí.

Je zřejmé, že Johnson byl konečně zasažen Temnotou. Potvrzuje se, že mu došla všechna zásoba drogy XLR8 Mk.II, takže nyní to je jen „obyčejný“ člověk. Navíc se jeho zdravotní stav začal zhoršovat, protože imunitní systém reagoval na četné implantáty.

Johnson se naboural do systému lodi a začal nastavovat přetížení energetického generátoru. Argent vydává rozkaz ke střelbě. Všichni přítomní zahájili palbu, během které byl Johnson zabit a terminál rozstřílen. Argent poté kontroluje systémy generátoru. Naštěstí se ukazuje, že Johnson nestihl provést přetížení.

512. den: Posádka shromáždila všechny zápisky mrtvého Johnsona, které pojednávaly o Harrisonově pohonu. S jejich pomocí musí opravit poškozený pohon, i když stále nezná způsob, jak ho zapojit. Objevila se ale špatná zpráva, u Johnsonova těla byly nalezeny vytržené stránky z lodního deníku. Byly zmuchlané a napůl spálené. Argent zkontroloval deník a zjistil, že chybí záznamy o souřadnicích prostorových oken a poznámky o kurzu.

Johnson si tím zřejmě chtěl pojistit to, aby se tahle loď nedostala zpět do vesmíru. Bez zápisů souřadnic totiž nebude možné Harrisonův pohon nastavit tak, aby otevřel prostorové okno do toho správného vesmíru, a na ty správné koordináty.

Naštěstí jsou tytéž záznamy zapsané i v palubním navigačním počítači, kam má přístup jen velitel lodi a první důstojník, tedy Argent a Giraud. Takže Johnsonův čin byl zbytečný. Zřejmě se chystal nabourat se do počítače, ale byl někým zrovna vyrušen, tak toho musel nechat.

515. den: Na palubě už nejsou registrovány žádné Stíny Prázdnoty. Zdá se, že byly konečně poraženy. Posádka se tak nyní může plně soustředit na opravu Harrisonova pohonu.

520. den: Konečně se povedlo Harrisonův pohon vrátit do původního stavu.

533. den: Ukazuje se zvláštní věc. Některé lodní systémy začaly fungovat mimo příkazy posádky. Tentokrát to ale nevypadá na zasažení Temnotou. Protože všechny systémy, které mohly být zasaženy, už zasaženy dávno jsou a nefungují. Tohle je něco nového...

548. den: Haruko Wakatsukiová a Elizabeth Bergmannová provádějí analýzu všech počítačů na palubě lodi. Zdá se, že problém je v počítači ovládajícím některé z důležitých systémů, jako je podpora života. Paměť počítače se zdá být zcela zaplněna nějakým novým programem. Obě ženy se pouštějí do podrobné analýzy, ale bude to trvat dlouho, protože tento nový program je těžce kódován a navíc má zcela neznámou stavbu.

556. den: Wakatsukiová a Bergmannová dokončily analýzu a přinesly hlášení. V onom počítači je nahrán palubní počítač lodi *USS Explorer*! Argent je doslova zaskočen. Ale všechno to dává postupně smysl. Když se tehdy Johnson pokoušel palubní počítač vypnout, musel se k němu přímo připojit svým kybernetickým mozkiem. A tehdy došlo k tomu, že se počítač nahrál do jeho paměti a buď nějak skryl svůj program, nebo Johnsonovo tělo rovnou ovládl. Tak či tak, Johnson se dlouhou dobu choval naprosto přirozeně a vůbec to nevypadalo, že v jeho hlavě je jedna „osobnost“ navíc.

Také se vysvětluje, proč Johnson zabil Wellingtona v době, kdy ještě svoji drogu měl a tudíž nemohl být šílený. Jednoduše proto, že Wellington měl možnost pomocí kouzel Umění Exorcismu vymýt z jeho mozku onoho počítačového parazita. Navíc, Wellington mohl vycítit, že s Johnsonem není něco v pořádku a mohl tak varovat posádku.

Nyní je jasné, že počítač ovládá důležitý systém lodi *Horatius* a může tak ve vraždění pokračovat. Proč to zatím neudělal, je záhada. Zřejmě proto, že současné počítače nejsou zdaleka tak vyspělé, jako ty ze Zlatého věku a on jednoduše nemá tolik možností, nebo se musí na nový hardware adaptovat.

Každopádně, zničit ten počítačový systém by znamenalo okamžitý výpadek podpory života. Takže posádka musí najít jiný způsob, jak počítačového parazita eliminovat – dřív, než on najde způsob, jak eliminovat posádku.

571. den: Počítač se adaptoval na hardware a započal plně ovládat systémy podpory života. Nejprve vypadla gravitace, potom recyklace vody. A nakonec i vzduch. Naštěstí, současné lodě nemají počítačové systémy propojeny v jeden, tak jako tomu bylo na *USS Explorer*. Tam mohl jeden počítač ovládat všechny systémy lodě, ovšem tady může ovládat pouze jeden z nich.

Počítač tedy nemůže otevřít vzduchové uzávěry a nechat tak vzduch uniknout z lodi. Proto, i když je podpora života mimo provoz, může posádka žít ještě dlouho bez skafandrů. Tuto dobu musí využít na odhalení způsobu, jak ovládnout systémy.

583. den: Zásoba vzduchu začíná postupně ubývat. Stejně tak klesá i teplota a zásoba pitné vody. Posledních šest členů posádky marně hledá způsob, jak získat počítač pod svoji kontrolu, nebo jak zprovoznit Harrisonův pohon.

595. den: Došla všechna pitná voda ze zásob. Posádka má sice k dispozici několik přenosných filtračních systémů, ale ty nezajistí tolik vody. Navíc dochází i jídlo a léky. Organismy členů posádek jsou také dosti ovlivněny nepřítomností gravitace. Musí hodně posilovat, aby si udrželi kondici.

610. den: Argent byl ponořen do práce, ve své kajutě. Zapisoval hlášení do lodního deníku. Ta práce ho velmi vyčerpala, hlavně po psychické stránce. Byl už unavený neustálým cvičením a hlavně nedostatkem vody. Měl žízeň, ale rozhodl se, že se bude snažit vydržet bez pití tak dlouho, jak jen to bude možné. Věděl, že každá kapka vody, kterou ušetří, se může hodit někomu kdo ji potřebuje víc.

Nakonec ho ale únava přemohla a on usnul. Zdál se mu hrozný sen, ve kterém ho pronásledovala nějaká neobvyklá a agresivní nestvůra. Měl však štěstí, protože byla dost pomalá, takže ji stačil snadno utéct. Zdálo se mu, že se schoval do své kajuty a zamknul se tu. Příšera bouchala do dveří, ale nedokázala je protrhnout.

Pak sen skončil, protože Argenta něco probudilo. Když se vzpamatoval, zjistil, že je to silné bouchání na dveře jeho kajuty. Zeptal se, kdo tam je, ale odpovědí mu byl jen nelidský skřek – stejný, jaký vydávala ta nestvůra. To Argenta vyděsilo. Nevěděl, jestli stále spí, ale nechtěl nic riskovat. Opustil kajutu servisním průlezem a vysílačkou svolal zbytek posádky.

Když vylezl na druhé straně, zavřel dveře a tím tak nestvůru uvěznil v chodbě. Škvírou ve dveřích ji zahlédl – byl to zcela tentýž tvor, o kterém se mu zdálo. Pak přiběhl zbytek posádky a dožadoval se vysvětlení. Wakatsukiová podle informací odvodila, že tohle je další z možností, jak Prázdnota reaguje na posádku lodi. Přesněji řečeno, jak lidská mysl reaguje na Prázdnotu. Ten tvor byl totiž zcela jasně stvořen Argentovou fantazií, když byl psychicky oslaben a vyčerpán.

A právě v téhle chvíli do jeho mysli pronikla Duše Temnoty a využila svých schopností. Argentův sen se tak stal skutečností. Je to v podstatě stejný princip, jakým vznikli Apoštolové – i když za jejich vznikem nestojí jeden člověk, ale celé lidstvo. Wakatsukiová tohoto tvora pojmenovala Přízrak Prázdnoty a nevyloučila, že se mohou objevit další.

Jedinou možností, jak zabránit jejich vzniku, je zcela kontrolovat svoji mysl. Ovšem ve spánku to bude obtížné, takže vždy část posádky musí být probuzena a kontrolovat, co se kolem děje. Ve zbylé zásobě léků jsou nalezena nějaká psycho-léčiva. Ty jsou rozdělena mezi posádku, která je bude muset každý den brát, aby udržela svůj mozek bystrý a vůli pevnou.

615. den: Za těch pět dní se na palubě objevilo několik dalších Přízraků Prázdnoty. Nepocházely z vědomí, ale právě ze snů. Naštěstí díky bdící směně se nikomu nic nestalo, protože se všichni stačili včas zachránit útekem do nepřístupné části lodi. Zbraně na Přízraky sice platí, ale i když jsou zničeny, zanedlouho se objeví znovu. Navíc jsou mnohem chytřejší, než Stíny, takže nalákat je ke vnějším dveřím je mnohem těžší.

623. den: Okakura Fukuda dostal nápad, jak ty Přízraky definitivně zničit. Je nutné je taktéž vysát mimo loď, ale protože si posádka nemůže dovolit plýtvat vzduchem, nemůže otevřít dveře. Místo toho by však mohlo stačit otevřít jen malou škvíru v místnosti, kde jsou Přízraky uvězněné. I když je to malý otvor, stále je to otvor vedoucí do Prázdnoty, takže může mít stejný efekt, jako otevřené dveře.

Ihned se na plán přistupuje. Bude nutné povolit několik tlakových ventilů. Protože ale palubní počítač ovládá systémy podpory života, bude nutné to provést manuálně. Přízraky je ale velmi obtížné nalákat na stejné místo, takže se bude muset posádka rozdělit a povolit ventily po celé lodi.

Všichni se oblékají do bojových brnění, berou zbraně, náradí a podrobné nákresy paluby. Každý se poté vydává jiným směrem. Cestou postupně naráží na své noční múry, každý z Přízraků vypadá zcela jinak. Michael Argent je pronásledován tou nestvůrou, Wakatsukiová zase zmrzlými mrtvolami, které tehdy viděla na palubě *USS Explorer*. Fukuda je napadán bezpečnostním robotem, proti kterému bojoval, a Bergmanová rojem přerostlých much. Bauer zase obživlým ohněm a Giraud svým démonickým dvojníkem. Všechno to bytosti stvořené na základě snů.

Bauer byl svým démonem zasažen a dost popálen, na poslední chvíli ale stačil otevřít ventil vedoucí ven z lodi. Oheň byl ihned vysán a Bauer zase ventil uzavřel. Wakatsukiová úspěšně eliminovala své demony, kteří byli relativně pomalí a málo pohybliví, vzhledem ke své podstatě. I Fukuda poslal svůj Přízrak pryč. Bergmannová i Argent taktéž splnili své poslání. Jen Giraud měl větší potíže, protože jeho Přízrak byl velmi schopný. Dokonce ho během souboje vážně poranil a odhodil od ventilu. Giraud z posledních sil vytáhl vrtačku a navrtal stěnu za svými zády. Sice to je nezvratně poškození, ale nic jiného nemohl zrovna dělat.

I když ten otvor měl jen pár centimetrů v průměru, fungovalo to. Přízrak začal být postupně vysáván, spolu se vzduchem. Ale zdálo se, že vzduch neuniká tak rychle, jak Přízrak sám. To byl důkaz, že to není vzduch, co Přízrak vysává ven, ale právě ona sama Prázdnota. Bauer se pak dobelhal ke dveřím a zavřel je za sebou. Všechny Přízraky byly eliminovány, ovšem díky tomu poslednímu přišla loď o dost velkou zásobu kyslíku.

634. den: Stalo se to, že došla zásoba psycho-léků. Posádka začala být velmi unavená a nesoustředěná. Wakatsukiová připomněla, že se mohou zjevit další Přízraky, ale nedalo se nic dělat. Jedinou další možností je čekat, až zemře další člen posádky, protože tehdy Přízraky jím vyvolané zaniknou. Na to ale nikdo spoléhat nechce a tak se všichni začínají připravovat na další střet.

648. den: Na palubě se zjevily další Přízraky, a dokonce znovu i Stíny. Argent přikazuje, aby byly znovu otevřeny všechny ventily. Všichni se opět připravují, ale tentokrát je to mnohem složitější. Přízraky tentokrát vznikly z bdící, i když velmi oslabené, mysli. A jsou mnohem zákeřnější. Navíc je všude mnoho Stínů. Několik ventilů je úspěšně otevřeno, ale útok je tak silný, že se musí posádka stáhnout.

654. den: Posádka se opevnila v malém zabarikádaném sektoru paluby. Velkou většinu lodí ovládají Stíny a Přízraky. Giraud navrhuje, aby byl vzduch z celé lodi přečerpán do tohoto sektoru, a poté výbušniny proraženy velké díry po celém trupu. Démoni tak budou zastaveni a beze ztráty kyslíku.

Argent přiznává, že je to jediná možnost. Díky neovladatelné kontrole podpory života ale bude nutné zajistit přečerpání ručně. Ve skladu je několik dlouhých trubíc sloužících k čerpání paliva do raketoplánů. Posádka pro ně jde a zapojuje je do větrací šachty jejich sektoru.

Poté se všichni plazí servisními šachtami a natahují tudy trubice do všech částí lodi. Musí být opatrní, aby je nezranitelné Stíny neobjevily. Ale zbavit se Přízraků je relativně snadné. Akce se vydařila, ovšem potom se posádka musela rychle stáhnout, protože na ní démoni přišli.

659. den: Čerpací trubice jsou sice roztaženy, ale stále chybí dvě věci – nouzová čerpadla a výbušniny. Vše potřebné je uloženo v technickém skladu, který je ale obklopen demony. Posádka se připravuje na průnik. Několik z nich bude sloužit jako návnada, zatímco ostatní vlezou do servisních šachet a autogeny se provaří dovnitř.

Bergmannová, Fukuda a Giraud jdou odlákat pozornost démonů. Démoni si jich rychle všimají a začínají je pronásledovat. Trojice se ale rozděluje a každý běží zcela jiným směrem. Bauer, Argent a Wakatsukiová se zatím plíží do skladu.

Propalují se dovnitř a berou vše potřebné. Mají čas téměř celou hodinu. Za tu dobu nabrali dost čerpadel i výbušnin, mizí v šachtě a otvor za sebou zase zavaňují. Všech šest členů posádky se vrací do svého sektoru. Jako poslední běží Bergmannová, která je dost vysílená. Giraud na ní čeká, aby mohl rychle zavřít dveře, jakmile proběhne.

Bergmannová úspěšně vbíhá dovnitř, pronásledována obrovským rojem démonů. Giraud zavírá dveře. Jenomže, než se těžké dveře kompletně dovřou, jeden z démonů vystřelí chapadlo a Bergmannovou s ním probodne. Pak ale dveře jeho chapadlo odsekávají. Bergmannová je vážně zraněná a tak se o ní Bauer stará. Má sice lékařské náčiní, ale zásoba léků je dost malá.

663. den: Posádka úspěšně instalovala všech osm čerpadel do rozvodu ventilace. Spojila jejich motory, takže jejich výkon je nyní mnohem vyšší. Jsou schopny za pár dní přečerpat kompletně všechny kyslík z lodi do uzavřeného sektoru.

668. den: Nyní je čas na druhou část plánu – rozmístit výbušniny. Výhodou je, že toto bude možné provést v servisních šachtách, kam démoni nechodí. Posádka se opět rozděluje a pokládá nálože na všech částech trupu, ale tak, aby následné exploze poškodily co nejméně primárních systémů.

Když je vše hotovo a všichni se vrací, Argent je odpaluje. Několik silných explozí otřáslo lodí. Objevilo se několik velkých děr v trupu, které propojily vnitřek lodi s okolní Prázdnotou. To bylo pro Stíny i Přízraky

osudné. Protože nikde nebyl žádný vzduch, nikam je to nevysálo. Oni se místo toho rovnou na místě rozplynuly jako oblak kouře. Akce vyšla...

670. den: Elizabeth Bergmannová zemřela na následky infekce svého zranění. Další členové jsou ve vážném stavu, zcela vyčerpaní a dehydrovaní. Se získanou vodou se musí šetřit, stejně tak jako s jídlem. Zásoby všech léků došly.

681. den: Argent přišel na to, že ten počítač z *USS Explorer* by ve své paměti mohl mít stále uloženy ty nákresy Harrisonova pohonu. Proto nařizuje, aby se začalo pátrat v jeho podprogramech, i když to bude velmi zdoluhavá práce.

694. den: V databázi počítače byly nalezeny ony nákresy! Argent okamžitě nařizuje pokračovat v práci na Harrisonově pohonu. Druhá část posádky se zatím bude snažit získat kontrolu nad podporou života. Bude si muset pospíšet, protože vzduch už není čerstvý a kyslíku v něm ubývá.

697. den: Argent se pomalu smiřuje s tím, že se odsud nikdy nedostanou. Chce napsat dlouhý zápis do lodního deníku, poslední zprávu velitele lodi pro ty, kdo ji jednou naleznou. Deník je v jeho kajutě a tak pro něj posílá Fukudu. Ale Fukuda se dlouho nevrací, což je Argentovi podezřelé. Vyzbrojuje se a jde do své kajuty. Dveře do ní jsou otevřené a tak opatrně vchází dovnitř. Na zemi leží Fukuda, očividně v bezvědomí. Argent se ho snaží vzkřísit, ale marně. Pak koutkem oka zahlédne lidskou postavu, která se z ničeho nic objevila ve dveřích za jeho zády. Ale nebyla sama.

Všude okolo se objevují další postavy. Jsou to lidé, ale nejsou hmotní. Několik z nich totiž svým tělem zasahuje do nábytku. Argent je u nich velmi blízko a proto jim dobře vidí do tváře. Poznává v nich členy posádky, kteří tu zemřeli za celou dobu, co je tu loď uvězněná. Očividně je to nějaký druh duchů, o kterém Argent ještě nikdy neslyšel. Ve tvářích mají nepřátelský výraz. Obklíčili Argenta a postupně se k němu přibližovali, jako by mu chtěli něco udělat.

Pak ale jeden z duchů něco řekl a tím ostatní zastavil. Duchové byli velmi rozzlobení, ale upustili od svého útoku a odešli pryč. V místnosti zůstal jen jeden duch – duch Bergmannové – té, která zemřela jako poslední. Rozhlíží se kolem, a když vidí, že všichni duchové jsou pryč, začne mluvit otevřeně. Nezdá se, že je stejně agresivní, jako ostatní.

Vysvětluje, že oni jsou Duchové Prázdnoty: duše mrtvých, kteří zemřeli v Prázdnotě. Když zemře člověk ve vesmíru, jeho duše automaticky vnikne do Prázdnoty. Ale když zemře člověk v Prázdnotě, Duše Temnoty má nad jeho duší mnohem větší kontrolu, čehož zneužívá pro vlastní účely.

Duchům prý řekla, že je bude mučit a trýznit tak dlouho, dokud se nepostarají o zbytek živých na palubě této lodi. Teprve potom jim dá věčný pokoj. Duchové Prázdnoty mají prý za úkol sebrat duše živým tím, že se jich jednoduše dotknou. Tak jako to nyní udělali Fukudovi.

Ostatní duchové byli již téměř šílení bolestí, kterou jim Duše Temnoty způsobuje, a už se chystali, že na palubu vtrhnou a pozabíjejí všechny členy posádky. Taky se jim to téměř povedlo, nebýt odpálených výbušnin a jejich vysátí zpět do Prázdnoty. Bergmannová k nim přišla jako poslední a proto ještě dokázala svoji mysl udržet na uzdě. Přinutila je, aby poslouchali její příkazy – vysvětlila to tak, že má cenné informace o posádce a ví, jak ji nejlépe zabít.

Ve skutečnosti ale chtěla zabránit Duchům Prázdnoty v provedení útoku na poslední uzavřený sektor lodi. Aby získala jejich důvěru, musela jim ale dovolit sebrat duši jednomu členovi posádky – a tím byl Fukuda. Pak je odvolala, čímž zachránila Argentovi život. Vysvětluje, že i ona má silné bolesti, ale zatím je dokáže kontrolovat. Neví ale, jak dlouho bude moci kontrolovat ostatní duchy. Argent musí rychle dokončit Harrisonův pohon a uletět odsud. Pak Bergmannová odchází pryč.

699. den: Došel všechen kyslík, takže se posádka musela obléci do skafandrů a žít z jejich zásob kyslíku.

715. den: Práce na Harrisonově pohonu pokračují, ale není jisté, jestli budou včas dokončeny. Je dost možné, že posádka dříve zemře na nedostatek kyslíku a vody. Je to závod s časem. Počítač je velmi inteligentní a velmi rychle se učí. Dokáže se tak dost efektivně bránit před nabouráním.

723. den: Zemřel další člen posádky, první důstojník komandér Otto Giraud. Argent ho našel jako první. Nad jeho tělem stál jeden z Duchů Prázdnoty, který ale potom odešel pryč. Argent moc dobře ví, že Bergmannová postupně ztrácí kontrolu nad duchy. Jsou nyní mnohem agresivnější. Kdyby se ale zbytek posádky dozvěděl o tomto novém nebezpečí, začal by možná panikařit a nesoustředil by se na práci. Proto všem vysvětluje, že Giraud omdlel díky dehydrataci a nedostatku kyslíku a už se neprobral.

Už tak zbývají jen tři lidé – Bauer, Argent a Wakatsukiová. Všem je už jasné, že pohon nestihnou zprovoznit. Jedinou možností, jak znovu získat kontrolu nad podporou života, je resetovat ten počítač. Počítač bude dočasně odpojen od energie, zcela se vypne a zároveň se vymažou všechny pozdější úpravy softwaru. To je jediná možnost, jak toho parazita zničit.

Ovšem má to nevýhodu. Aby byl takový reset možný, je třeba vypnout hlavní pojistku ve strojně. Ale tato pojistka je společná pro všechny další palubní počítače. Takže, všechny počítače na palubě *Horatia* budou resetovány, včetně těch navigačních. Takže i pokud bude Harrisonův pohon dokončen, posádka nebude mít seznam souřadnic a nebude vědět, kam se přesunout.

Přesto Argent nařizuje provést reset. Je to jediná možnost. Reset je proveden. Všechny počítače pohasly, aby se zas za chvíli znovu zapnuly. Všechny programy jedou od začátku. Nejsou žádné známky po tom parazitovi, byl úspěšně vymazán. Posádka tak získala kontrolu nad podporou života, která je tímto ihned zprovozněna.

725. den: Stalo se to, co Argent předpokládal. Loď ztratila seznam koordinátů. Harrisonův pohon sice plně funguje, ale nikdo neví, kam otevřít prostorovou trhlinu. Musí riskovat. Jenomže loď se nachází v Prázdnotě, která je společná pro všechny vesmíry, pro všechny reality.

Vůbec není jasné, jestli nebyl systém nějak ovlivněn Temnotou, nebo jen tím, že se nyní skládá ze dvou odlišných sad součástí. Loď se může klidně přesunout do zcela jiného vesmíru. A i když se náhodou trefí do toho správného, může se objevit miliardy světelných let od Sluneční soustavy.

728. den: Argent dostal nápad. Jediný člověk, který znal souřadnice, byl Johnson. To on je viděl naposledy. Jeho duch tu někde stále je a právě on je poslední nadějí posádky. Argent zavolal Bergmannovou, která se ihned zjevila. Vysvětlil jí, že musí nějak přinutit ducha Johnsona, aby vydal ty informace. Ta se nechává přemluvit, i když ví, že za takový čin ji Duše Temnoty těžce potrestá. Možná ji už nikdy nedá pokoj. Ale chce pomoci, dokud je ještě čas. Ihned odchází celou věc zařídít.

730. den: Argentovi se zjevila Bergmannová. Podařilo se jí sehnat všechny informace, ovšem tím upoutala pozornost ostatních Duchů Prázdnoty. Ti poznali, že je chce zradit a proto se proti ní vzbouřili. Vtrhli na loď a začali trojici přeživších pronásledovat.

Bergmannová sdělila, že odtud musí co nejdříve odletět, jinak je dříve či později duchové pochytají za zabití. Trojice posádky se proto zavírá na můstku a připravuje na start. Bergmannová stojí přede dveřmi a brání je svým vlastním tělem. Stojí proti ní ale velká přesila – navíc někteří duchové prošli skrz stěny v jiných částech a objevili se tak na můstku. Nezadržitelně se blíží k vyděšené posádce...

Michael Argent však na poslední chvíli zadává získané souřadnice a aktivuje pohon. Před lodí se objevuje něco, co dva roky nikdo neviděl, něco, na co dva roky všichni čekali, ale jen tři se toho dožili – prostorová trhlinka do vesmíru. Loď vlétá dovnitř a objevuje se ve vesmíru.

Když trojice otevřela oči, oddechla si. Kolem nikde žádný duch a z okna byly vidět hvězdy. Podle radarů se *Horatius* nachází v Páse asteroidů, podle astrografické navigace je to Sluneční soustava. Trojice se raduje. Za pár minut slyší Argent rušenou komunikaci ze základny Kartelu na asteroidu Mandelbrot. Souřadnice byly zadány velmi přesně – *Horatius* se objevil téměř na stejném místě, kde před dvěma lety zmizel.

Základna vyslala trojici servisních lodí a jednu bojovou. Na palubu lodi doslova vtrhly lékařské, opravářské a bezpečnostní týmy. Na můstku pak našly trojici přeživších, která byla ihned převezena na ošetřovnu a odsud do nemocnice. Argent byl jediný, který měl dost sil na to, aby vypověděl, že loď byla po celé dva roky uvězněná v Prázdnotě. Více ale Argent nechtěl mluvit. Byly to zážitky, na které už nechce nikdy vzpomínat.

Loď *Horatius* byla první loď, která v Prázdnotě přežila takhle dlouho a i po takové době se vrátila zpět.